

KWIKNAĆ (1) *vb pf*

3 sg fut kwiknie.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Wydać głos charakterystyczny dla świni: A iáko go [wilka] powoli wypuźczą s powrozá/ Alić wnet kwiknie świńiá álbo wrzálnie kozá. RejZwierc B4.

Formacje współrdzenne cf KWICZEĆ.

JB